

## Дело C-553/07

**College van burgemeester en wethouders van Rotterdam**

**срещу**

**M. E. E. Rijkeboer**

(Преюдициално запитване,  
отправено от Raad van State)

„Защита на физическите лица относно обработката на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Защита на личния живот — Изтриване на данни — Право на достъп до данни и до информацията относно получатели на данни — Срок за упражняване на правото на достъп“

Заклучение на генералния адвокат г-н D. Ruiz-Jarabo Colomer, представено  
на 22 декември 2008 г. . . . . I - 3891  
Решение на Съда (трети състав) от 7 май 2009 г. . . . . I - 3919

Резюме на решението

*Сближаване на законодателствата — Защита на физическите лица относно обработката на лични данни — Директива 95/46*

*(член 12, буква а) от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета)*

I - 3889

Правото на зачитане на личния живот, уредено в член 1, точка 1 от Директива 95/46 за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, предполага съответното физическо лице да може да се убеди, че личните му данни се обработват по точен и законосъобразен начин, т.е. в частност че основните данни, които се отнасят до него, са точни и че са адресирани до оправомощени за това получатели. Както е посочено в четиридесет и първо съображение от Директивата, за да може да извърши необходимите проверки, съответното лице трябва да разполага с право на достъп до данните, които се отнасят до него и които са предмет на обработка.

Член 12, буква а) от Директива 95/46 налага на държавите членки да предвидят право на достъп до информацията относно получателите или категориите получатели на данни, както и относно съдържанието на разкритата информация не само за настоящия момент, но и за минал момент. Държавите членки следва да определят срок за съхранение на тази информация, както и свързан с нея достъп, които да установяват точно равно-

весие между, от една страна, интереса на съответното физическо лице да защити личния си живот, по-специално чрез предвидените в Директива 95/46 възможности за намеса и способности за защита, и от друга страна, тежестта, която задължението за съхраняване на тази информация представлява за администратора.

Правна уредба, която ограничава съхраняването на информацията относно получателите или категориите получатели на данни и относно съдържанието на предаваните данни до период от една година и съответно ограничава достъпа до тази информация, след като основните данни се съхраняват много по-дълго време, не може да установи точно равновесие между разглежданите интерес и задължение, освен ако не се докаже, че по-дълго съхраняване на тази информация би представлявало прекомерен товар за администратора. Националната юрисдикция следва да извърши необходимите проверки.

(вж. точки 49, 70 и диспозитива)